

تغذیه با لوله معده

همه افراد برای زندگی نیاز به غذا دارند، اما در شرایط خاص مانند بعضی از بیماریها، بی اشتهایی، اختلال در بلع، جراحیهای دهان و... نمی توان همه یا بخشی از نیازهای غذایی را از طریق تغذیه دهانی تأمین کرد در نتیجه باید تغذیه از راه دیگری صورت گیرد. یکی از این روشها تغذیه با لوله می باشد.

مواد غذایی پس از دریافت وارد معده می شوند و در آنجا هضم نسبی صورت می گیرد و پس از ورود به روده هضم کامل و جذب صورت می گیرد سپس غذا از طریق خون به قسمتهای مختلف بدن می رسد.

محلولهای مورد استفاده در تغذیه با لوله که به اصطلاح گاوآزمی گویند شامل مواد نشاسته ای، پروتئین، چربی و ویتامینها و املاح مورد نیاز می باشند که به صورت "دست نخورده"، وجود دارند که از طریق لوله وارد معده و یا روده می شوند

• تغذیه با لوله به دو صورت کوتاه مدت و بلند مدت میباشد اما در اکثر موارد بعد از مدت کوتاهی فرد توانایی تغذیه از راه دهان را بازمی یابد و به شرایط عادی برمی گردد. این روش حداکثر به مدت ۶-۴ هفته برای تغذیه بیمار مناسب است و در صورت تداوم اختلال بلع، پزشک معالج روش دیگری برای تغذیه بیمار انتخاب خواهد کرد.

محل قرارگیری لوله شامل بینی- معده ای، بینی- روده ای، دهانی- معده ای، دهانی- روده ای می باشد که توسط تیم درمانی شامل پزشک، پرستار، متخصص تغذیه، نوع و روش تغذیه مشخص می شود.

مطالعات مختلف حاکی از آن است که شروع هر چه سریعتر تغذیه با لوله در بیمارانی که نمی توانند از راه دهان غذا دریافت کنند باعث بهبودی زودتر و کاهش مدت بستری در بیمارستان، کاهش عفونت و تأمین نیازهای تغذیه ای افزایش یافته بیمار می شود. محلول های گاوآژ هم به صورت دستی وهم به صورت تجاری می باشند .

محلول های دستی که شامل مخلوطی از غذای طبیعی شامل گوشت، ماست، سبزیجات، آب، روغن، برنج، موز، هویج، سیب و... می باشند که توسط مخلوط کن ترکیب می شوند و سپس صاف می شوند اما محلولهای تجاری به صورت آماده می باشند و نسبت به محلولهای دستی دارای میزان بیشتر کالری، پروتئین، ویتامین ها و مواد معدنی در یک حجم مشخص می باشند و همچنین به دلیل عدم دخالت دست امکان آلودگی کمتری دارند در مدتی که در داخل بیمارستان می باشید مایع گاوآژ روزانه در آشپزخانه بیمارستان با نظارت کارشناسان تغذیه و بر اساس آزمایشات بیمار و فرمول کارشناسان تغذیه تهیه می شود.

در هنگام ترخیص، باید بر اساس آزمایشات و شرایط بیمار با مراجعه به واحد تغذیه و کارشناسان مربوطه فرمول تهیه مایع گاوآژ بیمار تان را دریافت نمایید و بر اساس آن روزانه مایع گاوآژ را آماده نمایید.

مرکز تخصصی بیماری‌ها
وزارت بهداشت، درمانی و توانبخشی

بیمارستان برکت امام خمینی

تغذیه با سوند معده

تهیه و تنظیم: ر. ابراهیمی

تحصیلات: کارشناس پرستاری

منبع: منبع آموزش به بیمار و خانواده بشری.

تاریخ تهیه: ۱۴۰۰

BAREKAT-C -PAM

واحد آموزش سلامت

✓ سرعت انجام گاوژ را حتی اگر از برنامه عقب

هستید با شتاب بالا نبرید.

✓ چون بیمار از طریق دهان تغذیه ندارد شستشوی

دهان را به طور مرتب انجام دهید و دهان و لب

بیمار را مرطوب نگه دارید.

✓ بر حسب جنس این لوله ها، لازم است که با

فواصل ۲ هفته یا بیشتر، لوله تعویض شود.

✓ دقت نمایید که در تهیه سوپ مجاز به استفاده از

ادویه جات نیستید

✓ با توجه به اینکه تمام گروه های غذایی در مایع

گاوژ وجود دارد، از دادن شیر در مدتی که بیمار

گاوژ می شود خودداری شود و در دو نوبت نهار و

شام به بیمار (به جز بیماران تحت دیالیز و با فسفر

خون بالا) ماست داده شود

✓ به علائم عدم تحمل از جمله نفخ شکم و اسهال

توجه داشته باشید و این موارد را با پزشک و

کارشناس تغذیه مطرح کنید.

نکات قابل توجه جهت انجام گاوژ

✓ قبل از شروع گاوژ و تا یک ساعت بعد از گاوژ زاویه

تخت بیمار در قسمت سر ۳۰ تا ۴۵ درجه باشد.

✓ گاوژ را با ۵۰ سی سی آب شروع کنید.

✓ بعد از ۳ ساعت ۵۰ تا ۱۰۰ سی سی از محلول گاوژ را

بدهید.

✓ هر ۳ تا ۶ ساعت ۵۰ سی سی اضافه کنید تا به مقدار

تعیین شده برسید.

✓ از گاوژ در طول شب (اواخر شب تا ۶ صبح) خودداری

کنید.

✓ لوله را بعد از هر بار گاوژ با ۱۰ تا ۴۰ سی سی آب

بشوید.

✓ مایع گاوژ را درون لوله شوت نکنید و به آرامی اجازه

دهید جریان یابد.

✓ محلول غذایی را در محیط اتاق نگهداری نکنید و

ترجیحاً در بسته بندی های مناسب با مقدار مورد نیاز

هر بار مصرف (۲۵۰ تا ۳۵۰ سی سی) و در یخچال

نگهداری کنید مایع گاوژ برای ۲۴ ساعت در یخچال

قابل نگهداری است و اضافه آن باید دور ریخته شود.